

03.03

LUX VERITAS

POSTANOWIENIE

o odmowie wszczęcia dochodzenia

Dnia 24 marca 2017 roku

Anna Dziduch - prokurator Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola po rozpoznaniu materiałów sprawy sygn. j.w. dot. czynu z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej

- na podstawie art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., 307 k.p.k.

postanowiła:

odmówić wszczęcia dochodzenia

UZASADNIENIE

Pod nadzorem Prokuratury Rejonowej Warszawa Wola przeprowadzono postępowanie sprawdzające z zawiadomienia Stowarzyszenia Sieć Obywatelska Watchdog Polska dot. popełnienia przez przedstawiciela Fundacji Lux Veritatis czynu z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej.

Z treści zawiadomienia wynika, iż w dniu 7 czerwca 2016 r. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska „Watchdog Polska” zwróciło się do Fundacji „Lux Veritas” poprzez wysłanie wiadomości e-mail na adres biuro@fnp.pl oraz nagrania@fnp.pl z wnioskiem o udostępnienie informacji publicznej tj. wskazania jakie przedsięwzięcia od 2008 roku w których korzystano ze środków publicznych prowadziła Fundacja. Fundacja „Lux Veritatis” nie udzieliła odpowiedzi w związku z czym Stowarzyszenie Sieć Obywatelska „Watchdog Polska” skierowała do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność w wyniku czego tenże Sąd postanowieniem z dnia 23 listopada 2016 r. sygn. II SAB/Wa 587/16 odrzucił skargę z uwagi na fakt, iż nie ma żadnego dokumentu, który by potwierdzał, iż wniosek o udzielenie informacji publicznej trafił do Fundacji. W dniu 3 listopada 2016 r. Stowarzyszenie Sieć Obywatelska „Watchdog Polska” ponownie wystąpiła, tym razem listownie, z wnioskiem do Fundacji „Lux Veritatis” o udzielenie informacji publicznej w tożsamym zakresie co uprzedni wniosek. Przedmiotowa przesyłka została doręczona

Fundacji w dniu 8 listopada 2016 r. lecz mimo to nie udzielono odpowiedzi na wniosek. W wyniku tego Stowarzyszenie Sieć Obywatelska „Watchdog Polska” skierowała do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie skargę na bezczynność Fundacji (sygn. II SAB/Wa17/17) w toku którego Fundacja za pośrednictwem swego pełnomocnika udzieliła pismem z dnia 11 stycznia 2017 r. odpowiedzi wskazując, iż skarga jest bezzasadna wskazując m.in. iż Stowarzyszenie przed wniesieniem skargi winno wezwać właściwy organ do usunięcia naruszenia prawa, czego nie uczyniono, a tym samym nie wyczerpano wszystkich wymaganych prawem środków zaskarżenia, nadto Fundacja nie jest zobligowana do udzielenie informacji w trybie ustawy albowiem nie posiada statusu organizacji pożytku publicznego i nie wykonuje zadań publicznych określonych w ustawie z dnia 24 czerwca 2003 r. o działalności pożytku publicznego i o wolontariacie.

Dla bytu przestępstwa określonego w art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej wystarczy fakt, że informacja publiczna podlegająca zgodnie z ustawą obowiązkowi udostępnienia nie została udostępniona. Odpowiedzialność karną rodzić będzie zatem zarówno nieumieszczenie informacji w Biuletynie Informacji Publicznej, nieudostępnienie informacji w trybie wnioskowym. Uzasadniona odmowa udostępnienia informacji publicznej nie prowadzi do powstania odpowiedzialności karnej z art. 23 u.d.i.p. Miarodajna ocena zgodności z prawem wydania decyzji o odmowie udostępnienia informacji publicznej może zostać dokonana dopiero w toku odpowiedniego postępowania sądowego przed sądem administracyjnym (art. 21 u.d.i.p.). Tym samym możliwość wszczęcia postępowania karnego jest uzależniona od uprzedniego wydania rozstrzygnięcia przez właściwy sąd. Wskazać przy tym należy, iż czyn stypizowany w art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej jest przestępstwem umyślnym, a tym samym sprawca nie chce udzielić żądanej informacji mimo świadomości, iż jest on do tego zobligowany przepisami prawa, a tymczasem z materiałów niniejszej sprawy wynika jednoznacznie, iż Fundacja uważa, iż nie jest zobowiązana do udzielenia informacji w trybie ustawy, a zatem nie można przypisać jej przedstawicielom znamion przestępstwa z art. 23 ustawy z dnia 6 września 2001 roku o dostępie do informacji publicznej

Mając zatem na względzie treść art. 17 § 1 pkt 2 k.p.k., który stanowi, że postępowania karanego nie wszczyna się a wszczęte umarza jeżeli brak jest ustawowych znamion czynu zabronionego, należało postanowić, jak w części dyspozytywnej niniejszego postanowienia.

PROKURATOR
PROKURATURY REJONOWEJ
Warszawa-Wola w Warszawie
Kierownik Działu 7Ds

Anna Dziuch

Pouczenie:

1. Na powyższe postanowienie przysługuje zażalenie do sądu właściwego do rozpoznania sprawy (art. 306 § 1 kpk, art. 325a kpk oraz 465 § 2 kpk):

- pokrzywdzonemu,
- instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk,
- osobie wymienionej w art. 305 § 4 kpk, jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszenia jej praw.

Sąd może utrzymać w mocy zaskarżone postanowienie lub uchylić je i przekazać sprawę prokuratorowi celem wyjaśnienia wskazanych okoliczności bądź przeprowadzenia wskazanych czynności (art. 330 § 1 kpk).

Jeżeli prokurator nadal nie znajdzie podstaw do wniesienia aktu oskarżenia wyda ponownie postanowienie o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) lub o jego umorzeniu. Pokrzywdzony, który wykorzystał uprawnienia przewidziane w art. 306 § 1 kpk (tj. prawo do złożenia zażalenia, które zostało uwzględnione przez sąd) może w takim przypadku wnieść akt oskarżenia do sądu w terminie miesiąca od daty doręczenia zawiadomienia o postanowieniu (art. 330 § 2 kpk, art. 55 § 1 kpk).

Akt oskarżenia powinien spełniać wymogi określone w art. 55 § 1 i 2 kpk.

Inny pokrzywdzony tym samym czynem może aż do rozpoczęcia przewodu sądowego na rozprawie głównej przyłączyć się do postępowania (art. 55 § 3 kpk).

2. Uprawnionym do złożenia zażalenia, o którym mowa w art. 306 § 1 kpk, przysługuje prawo przejrzenia akt sprawy (art. 306 § 1b kpk).

3. W sprawach z oskarżenia prywatnego zażalenie na postanowienie prokuratora o odmowie wszczęcia postępowania przygotowawczego rozpoznaje prokurator nadrzędny, jeżeli postanowienie zapadło z uwagi na brak interesu społecznego w ściganiu z urzędu sprawcy (art. 465 § 2a kpk).

4. Zażalenie na powyższe postanowienie wnosi się za pośrednictwem prokuratora, który wydał postanowienie.

Termin do wniesienia zażalenia wynosi 7 dni od daty doręczenia odpisu postanowienia i jest zawity. Zażalenie wniesione po upływie tego terminu jest bezskuteczne (art. 122 § 1 i 2 i art. 460 kpk).

Zarządzenie:

Stosownie do art. 100 § 2 w zw. z art. 106 kpk i 305 § 4 kpk doręczyć odpis postanowienia:

- 1) pokrzywdzonemu(ej) k. 1
- 2) pełnomocnikowi pokrzywdzonemu(ej)
- 3) instytucji wymienionej w art. 305 § 4 kpk *) k.1
- 4) osobie wymienionej w art. 305 § 4 kpk, art. 306 § 1 pkt 3 kpk*) jeżeli wskutek przestępstwa doszło do naruszeniu jej praw k**) k. **)

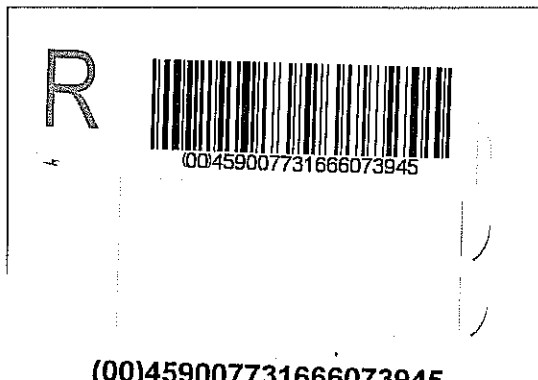
Stosownie do art. 305 § 4 kpk powiadomić o odmowie wszczęcia śledztwa – dochodzenia*) osobę zawiadamiającą o przestępstwie, której prawa nie zostały naruszone

PROKURATOR
PROKURATURY REJONOWEJ
Warszawa-Wola w Warszawie
Kierownik Biura 7Ds
Anna Dziubiuch

Prokuratura Rejonowa Warszawa Wola w
Warszawie
ul. E. Ciołka 14
01-443 WARSZAWA

Tel. 022-4202600 fax. 022-4202628
Sygn. akt: PR 7 Ds 39.2017
Nr: E 29.03.17/184

OPŁATA POBRANA
TAXE PERCUE - POLOGNE
umowa z Poczta Polska S.A.
nr 15/VIII/2016
(ID 338722/L)

POLECONA
za pokwitowaniem
odbioru

2017-04-03

Stowarzyszenie Sieć Obywatelska
Watchdog Polska
ul. Ursynowska 22 m. 2
02-605 WARSZAWA

44